

Хрысціянская думка Выказванне з моладзевага форуму

Веру трэба паглыбляць, увесь час пазнаваць Бога ў Яго слове, а таксама ў іншых людзях. Вера – самае важнае ў маім жыцці, я кіруюся хрысціянскімі ўчынкамі, таму ведаю, калі я раблю нешта добрае, а калі дрэннае. Я не мушу задумвацца “добра гэта ці дрэнна?”, бо ведаю, што добра, а што дрэнна.

Кшыштаф Кабат

Вера – гэта няспынная сувязь з Богам. У яе ёсць пэўны пачатак, але яна не павінна мець канца. Уваход у адносіны веры з Богам – гэта ўваход у абсалютны, няспынны кантакт – днём і ноччу; у свята і ў будні дзень; у добрым і ў дрэнным. Можна ісці далей гэтай сцэжкай і сцвердзіць, што для чалавека веры на самой справе няма нічога “свецкага” (зразуметага, як адарванага ад адносін з Богам, такога майго, чалавечага, прыемнага...).

Катэхізіс Каталіцкага Касцёла (ККК 150)

Вера азначае перш за ўсё, што чалавек асабіста прымыкае да Бога; адначасова і непадзельна яна з’яўляецца дабравольнай згодай з усімі аб’яўленымі Ім праўдамі. Як асабістае з’яднанне з Богам і прызнанне праўды, якую Ён аб’явіў, хрысціянская вера адрозніваецца ад веры ў асобу чалавека. Добра і правільна цалкам даручыцца Богу і абсалютна верыць у тое, што Ён гаворыць. Падобная вера ў адносінах да стварэння была б ілжывай і дарэмнай.